

Hizkia's paasverkondiging

Sleutelvers: "Hizkia zond boodschappers naar heel Israël en Juda en schreef ook brieven aan Efraïm en Manasse, dat zij naar het huis van de HEER in Jeruzalem moesten komen om het Pascha te vieren voor de HEER, de God van Israël."

2 Kronieken 30:1

Geselecteerde tekst: 2 Kronieken 30:1-27

Koning Hizkia begon zijn regering in Juda op vijftientigjarige leeftijd. In het begin van zijn regering, en zoals bevestigd in onze sleutelvers, nodigde hij alle Israëlieten uit naar Jeruzalem om het Pascha te vieren, dat lange tijd was verwaarloosd.

De algemene religieuze wanorde was zodanig dat deze verplichte jaarlijkse viering al lange tijd niet meer in het volk werd gehouden volgens de voorschriften van de wet. Daarom gaf koning Hizkia aan dat het opnieuw moest worden ingevoerd, met de juiste regelingen met betrekking tot de reiniging van het

volk. (2 Kronieken 30:2-17). Zo werden de Israëlieten volgens de wet gereinigd, zodat zij het feest op de juiste wijze konden vieren. Exodus 12:15-20

Toen slachtten zij het paaslam op de veertiende dag van de tweede maand; en de priesters en de Levieten schaamden zich en heiligden zich, en brachten de brandoffers in het huis van de HEER. En zij stonden op hun plaats, naar hun gewoonte, overeenkomstig de wet van Mozes, de man Gods; en de priesters spengden het bloed, dat zij uit de hand van de Levieten hadden ontvangen. Want er waren velen in de gemeente die niet geheiligd waren; daarom hadden de Levieten de taak om de paaslammeren te slachten voor allen die niet rein waren, om hen voor de HEER te heiligen.” 2 Kronieken 30:15-17

Deze genereuze daden van koning Hizkia weerspiegelen zijn eigen geloof in God en zijn verlangen om ervoor te zorgen dat de offers overvloedig waren en de Heer behaagden. De Levieten en priesters prezen het volk voor hun bereidheid om de Heer te zoeken en deel te nemen aan het feest en de offers (verzen 25-27). Deze erkenning door de religieuze leiders versterkt het idee van eenheid en samenwerking in de eredienst nog

verder. De heropleving van de ware religie, ingeluid door Hizkia, eindigde niet met het Pascha. Bovendien vervulde het het volk met ijver voor de ware aanbidding van de Heer, om vrijgevig te geven voor de ondersteuning van de priesters en de Levieten, wat leidde tot een sterke beweging tegen elke vorm van afgoderij in heel Juda. 2 Kronieken 31:1-6

Als gevolg daarvan werden alle afgoden uit het land vernietigd en werden de hoogten, die waren gewijd aan de losbandige aanbidding van Baäl, afgebroken. Het resultaat van deze juiste bekering van het volk tot de Heer bracht hen en hun koning grote aardse zegeningen, in overeenstemming met het verbond dat God met dat volk had gesloten. De koning werd zeer rijk, en het volk ook, zodat hun tienden en offers aan de Heer niet alleen voldoende waren voor de voorziening van de priesters en Levieten, maar dit zelfs ver overtroffen, zodat er opslagplaatsen moesten worden gebouwd om de toename op te vangen. 2 Kronieken 32:27-30

De thema's van bekering, herstel en opwekking in dit verhaal komen in de hele Bijbel voor en verwijzen naar de zegeningen die de mensheid zal

ervaren tijdens het komende koninkrijk van gerechtigheid. Hoe dankbaar moeten we zijn voor het werk dat zal worden volbracht tijdens de "tijden van herstel van alle dingen, die God door de mond van al zijn heilige profeten sinds het begin van de wereld heeft gesproken". Handelingen 3:19-25